

Yusuf Karataş: İttihatçılardan, Erdoğan iktidarına Ermeni Kırımı ve Kürt Sorunu

Posted on 03/07/2020

İttihatçıların (İttihat ve Terakki Cemiyeti-İTC) Ermenilere karşı kitlesel tutuklamaları başlattıkları 24 Nisan 1915 tarihi, Ermeni Soykırımı'nın başlangıç tarihi olarak kabul edilir. Aslında Abdülhamit tarafından 1890'lı yıllarda oluşturulan 'Hamidiye Alayları'nın en önemli hedeflerinden biri de Kürt aşiretlerin organize edilerek Ermenilere karşı kullanılmasıydı. Ancak İTC, Abdülhamit'e karşı iktidar mücadelesi verirken Ermeni aydınlarını da yanına çekebilme başarılmıştı. Çünkü Abdülhamit'e karşı seküler (laik) ve demokratik bir çizgiyi savunuyorlardı. Gerçekten de İTC'nin iktidarı ele geçirdiği ilk yıllar (2. meşrutiyet-1908) hak ve özgürlüklerin kullanılabilirdiği yıllar oldu. Fakat İTC iktidarı ele geçirdikçe baskıcı ve tekçi (Türkçü) bir politik çizgiyi egemen kılmaya yönelik uygulamalara girişmişti.

Osmanlı, Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sürecinde Enver Paşa'nın öncülüğünde 'Turancı' hayaller ve yayılmacı emellerle savaşa sokulmuştu. Savaşla birlikte 'içeride' ortaya konan ilk uygulamalardan biri de bu politikalar için tehdit olarak görülen Ermenilerin tehciri (zorunlu göçü) oldu. Ancak tehcir sadece bir zorunlu göç ettirme değildi; gerek çocuk, kadın, yaşlı, hasta demeden göçe zorlanan Ermenilerin göç yollarında yaşamlarını sağlayacakları bütün olanaklardan mahrum bırakılmaları ve gerekse yeni iskan yeri olarak belirlenen yerde

-Deyrizor Çöllerinde- yaşamlarını sürdürmeleri için hiçbir hazırlığın yapılmaması, amaçlananın Ermenilerin göç yollarında kırımdan geçirilmesi olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koyuyordu. Öyle de oldu; bu zorunlu göç, yüz binlerce Ermeni'nin kırımı ile sonuçlandı.

Bu kırım sürecinde Ermenilerle iç içe yaşayan Kürtler başta olmak üzere Türk olmayan diğer Müslüman unsurların da uygulanan politikadan 'müşterekül menfaa' (Ortak çıkara sahip) olduğu propagandası eşliğinde bu soykırımı ve Ermeni mallarının yağmasına ortak edildiğini de not etmek gerekiyor. Ayrıca Deyrızor'a ulaşmayı ve burada yaşamlarını sürdürmeyi başaran Ermeniler tarafından yapılan 'soykırım anıtı'nın 2014'te IŞİD tarafından yıkılması, bu politikanın kimler tarafından devam ettirildiğini göstermesi bakımından dikkat çekicidir!

Özetle ittihatçılar önce Abdülhamit'e karşı Ermenileri yanlarına çektiler ve ardından iktidarlarını sağlamlaştırma ve Turan hayalleriyle girdikleri savaş sürecinde de tehcir ve soykırımla sonuçlanan bir tasfiye politikası uyguladılar.

Ermenilerin tasfiyesi ve yeni iktidarın kuruluşu sürecinde ortak kabul edilen -ki, 23 Nisan 1920'de kurulan TBMM'ye farklı milliyetlerden Müslüman halkların temsilcileri de katılmıştı- Müslüman unsurlar da cumhuriyet rejiminin kuruluşundan sonra ulus-devlet oluşturma politikaları ekseninde tasfiye ve asimilasyon politikasına tabi tutuldular. Elbette inkar, imha ve asimilasyon politikasının asıl hedefi, kuruluş sürecinde iki kurucu unsurdan- ulustan biri olarak kabul edilen Kürtler oldu.

Dolayısıyla kendisi de eski bir ittihatçı olan M. Kemal'in önderliğinde kurulan cumhuriyet yönetimi bu yönüyle İTC'nin devamcısı bir politika izledi. Cumhuriyetin kuruluşundan önce 'özerklik' vad edilen Kürtlere yönelik baskı ve imha politikaları uygulandı ve 1924 Anayasası'ndan bugüne "Bu ülkeye vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkesin Türk olduğu" değişmez/değiştirilemez bir anayasa maddesi olarak kaldı.

Yine cumhuriyet dönemi için özetlemek gerekirse kuruluştan bugüne bütün iktidarlar Kürt sorunu ve Ermeni Soykırımı konusunda aynı politikada birleşti. Kürtlerin ulusal haklarının ve Ermeni soykırımının reddi/inkarı değişmeyen resmi bir devlet politikası olarak kaldı.

Ancak burada Erdoğan iktidarı için bir parantez açmak gerekiyor.

Erdoğan, iktidar mücadelesinde Kürtlerin desteğine ihtiyaç duyduğunda “Kürt sorunu benim sorunumdur” dedi, yeri geldi “İnsanları fare gibi zehirlediler” dediği Dersim Katliamı için özür diledi. Ve hatta Ermeni Soykırımı konusunda daha önce hiçbir iktidarın yapmadığı biçimde 2014’te yayımladığı 24 Nisan mesajında “Osmanlı vatandaşı Ermenilerin yaşadığı acıları paylaşmanın insanlık vazifesi” olduğunu söyleyip “Torunlarına taziyelerimizi iletiyoruz” dedi.

Sonrasını biliyoruz. İktidarı ele geçirme ve ardından tek adam iktidarını inşa sürecinde Kürtlere yönelik ülke içindeki siyasi tasfiyeye sınırların ötesindeki askeri operasyonlar eşlik etti. Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Kürt meselesi var demek bize hakarettir” noktasına geldi. Dün soykırımı anma günü olarak kabul edilen 24 Nisan’da taziye mesajı yayımladığı Ermeni Soykırımı konusunda da “Ermeni Soykırımı var diyenlerin geçmişi kanlı” diyerek eskiye dönüş yaptı. Sadece Kürt sorunu ve Ermeni kırımını konusunda değil, başta Suriye ve Libya olmak üzere yayılmacı emeller bakımından da ittifakçıların (Enver Paşa) devamcısı bir çizgiye geldi.

Bugün Erdoğan iktidarı ve milliyetçi-ulusalcı çevreler, Kürt sorununun eşit haklar temelinde çözümüne ve Ermeni Soykırımı’nın tanınmasına, bu sorunların emperyalistler tarafından kullanıldığı tezini öne sürerek karşı çıkıyorlar. Emperyalistlerin bu sorunları kendi çıkarları için kullanmaya çalıştığı doğrudur. Ancak emperyalistlerin bu sorunları kullanmasının/kullanabilmesinin önüne geçilmesi tekçi-gerici ve halkları kırımdan geçiren politikaları savunmaktan değil, bu sorunlarla gerçek anlamda yüzleşmekten ve halkların barış içinde yaşayacakları demokratik bir geleceği birlikte kurmaktan geçer. Oysa bugün, yüz küsur yıl sonra ittifakçı politikalarda ısrar eden tek adam iktidarının kendisi gerçeklerle yüzleşerek sorunların barışçıl çözümü ve demokratik bir geleceğin birlikte kurulmasının önündeki en büyük engel haline gelmiştir.

Kaynak: evrensel.net